

LIETUVOS RESPUBLIKOS
**ŽALOS ATLYGINIMO DĖL NELAIMINGŲ ATSITIKIMŲ DARBE
AR SUSIRGIMŲ PROFESINE LIGA
LAIKINASIS
ĮSTATYMAS**

1997 m. liepos 1 d. Nr. VIII-366
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas nustato žalos atlyginimo dėl nelaimingų atsitikimų darbe ar susirgimų profesine liga tvarką, dydį bei asmenis, turinčius teisę į šį atlyginimą.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. Įmonė - Lietuvos Respublikos įmonių įstatyme įvardytas ūkinis vienetas.
2. Ūkininkas - asmuo, besiverčiantis prekyne žemės ūkio produkcijos gamyba ir naudojantis šiais veiksiais žemės ūkio paskirties žemę.
3. Nelaimingas atsitikimas darbe - ūmus darbuotojo sveikatos pakenkimas dėl trumpalaikio darbo aplinkos pavojingo, kenksmingo veiksnio (veiksnių) poveikio, kai darbuotojas netenka darbingumo nors vienai dienai arba dėl to miršta.
4. Profesinė liga - darbuotojo sveikatos sutrikimas dėl darbo aplinkos kenksmingo veiksnio (veiksnių) poveikio, nustatyta tvarka pripažintas profesine liga.
5. Darbo vieta - vieta, kur darbuotojas dirba arba privalo dirbti darbo sutartyje sulygta darbą.
6. Žalos atlyginimo mokėtojai - juridiniai ir fiziniai asmenys, pagal šį įstatymą ir kitus teisės aktus privalantys mokėti nukentėjusiajam žalos atlyginimą dėl sveikatos sužalojimo darbe, susirgimo profesine liga ar jo mirties.
7. Nukentėjusysis - asmuo, nukentėjęs dėl nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga, jeigu jis pagal šį įstatymą turi teisę gauti žalos atlyginimą.
8. Darbingumo netekimas - laikinas ar visiškas profesinio darbingumo netekimas (toliau - darbingumo netekimas) dėl nelaimingo atsitikimo darbe arba dėl susirgimo profesine liga. Netektas darbingumas išreiškiamas procentais. Jei nukentėjusysis miršta dėl nelaimingo atsitikimo darbe, laikoma, kad netekta 100 procentų darbingumo. Darbingumo netekimo dėl nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga procentą nustato Valstybinė medicininė socialinės ekspertizės komisija (toliau - VMSEK).
9. Darbingumo netekimo koeficientas (d) - vieneto dalimis išreikštas dydis, apskaičiuojamas netekto darbingumo procentą dalijant iš šimto.
10. Draudžiamosios pajamos (D) - Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymo 14 straipsnio nustatyta tvarka patvirtintos ketvirčio vidutinės mėnesinės draudžiamosios pajamos.
11. Kompensavimo koeficientas (k) - nukentėjusiojo vidutinio darbo užmokesčio (šio įstatymo 11 straipsnis) santykis su mėnesių, pagal kuriuos apskaičiuotas vidutinis darbo užmokestis, draudžiamųjų pajamų vidurkiu. Tuo atveju, kai nukentėjusiojo dėl susirgimo profesine liga asmens draudžiamųjų pajamų koeficientas, nustatytas socialinio draudimo pensijos byloje, didesnis negu kompensavimo koeficientas, taikomas asmens draudžiamųjų pajamų koeficientas, nustatytas socialinio draudimo pensijos byloje (iki 1995 metų kompensavimo koeficientui apskaičiuoti vietoj draudžiamųjų pajamų imamas Valstybinių socialinio draudimo pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatuose nurodytas atitinkamo mėnesio vidutinis mėnesinis darbo užmokestis, o iki 1991 metų - vidutinis atitinkamų metų mėnesinis darbo užmokestis). Jei nukentėjusiojo vidutinio darbo užmokesčio nėra ar jo negalima nustatyti arba taip apskaičiuotas kompensavimo koeficientas mažesnis už 0,35, laikoma, kad

kompensavimo koeficientas lygus 0,35. Jokiu atveju kompensavimo koeficientas negali būti didesnis už 3.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1403](#), 1999 11 11, Žin., 1999, Nr. 102-2918 (1999 12 01)

Nr. [IX-1121](#), 2002-10-08, Žin., 2002, Nr. 102-4546 (2002-10-25)

3 straipsnis. Įstatymo taikymas

1. Šis įstatymas taikomas:

1) visų rūšių įmonėms, įstaigoms, organizacijoms, esančioms Lietuvos Respublikos teritorijoje, taip pat užsienyje esančioms įmonėms, įstaigoms, organizacijoms, priklausančioms Lietuvos Respublikos jurisdikcijai;

2) užsienio kapitalo įmonėms, įstaigoms, organizacijoms, esančioms Lietuvos Respublikos teritorijoje, taip pat įmonėms, įstaigoms, organizacijoms, kurių įstatinio kapitalo dalis priklauso užsienio investuotojui (bendroms įmonėms, įstaigoms, organizacijoms) ir kurios yra Lietuvos Respublikos teritorijoje, jeigu kitaip nenumatyta tarptautinėse sutartyse ar šių įmonių, įstaigų, organizacijų steigimo dokumentuose.

2. Lietuvos Respublikos nuolatiniais gyventojams, kurių sveikata buvo sužalota arba kurie dėl to mirė ar susirgo profesine liga dirbdami užsienyje esančiose įmonėse, žala atlyginama tarptautinėse sutartyse nustatyta tvarka.

ANTRASIS SKIRSNIS

ŽALOS ATLYGINIMO PAGRINDAI. VIENKARTINĖ PAŠALPA

4 straipsnis. Atsakomybė už padarytą žalą

1. Įmonės, įstaigos, organizacijos, ūkinės bendrijos, žemės ūkio bendrovės, kooperatinės organizacijos (toliau - įmonė), ūkininkai, dėl kurių kaltės buvo sužalota nukentėjusiojo sveikata arba dėl to jis mirė, susirgo profesine liga, privalo atlyginti šiame įstatyme nustatytą žalą, jeigu tai įvyksta:

1) nukentėjusiojo darbo vietoje, įmonės patalpose, įmonės teritorijoje arba už jos ribų, kai jis dirba darbo sutartyje sulygta darbą arba veikia darbdavio pavedimu ar jo interesais;

2) kai darbuotojas savo iniciatyva dirba įmonėje darbo sutartyje nesulygta darbą darbdavio naudai ar jo interesais;

3) kai asmuo darbdavio, jo įgalioto asmens sutikimu dirba įmonėje bet kurią darbą darbdavio naudai ar jo interesais, nors darbo sutartis su juo nustatyta tvarka nesudaryta;

4) kai darbuotojas dirba pas ūkininką darbo sutartyje sulygta darbą.

2. Nelaimingas atsitikimas, įvykęs ne dėl darbuotojo kaltės, įprastiniu, tiesioginiu maršrutu jam vykstant į darbą arba grįžtant iš darbo, prilyginamas nelaimingam atsitikimui darbe. Išlaidas, patirtas išmokant žalos atlyginimą, įmonė ar ūkininkas atgręžtinio reikalavimo teise išreikalauja iš atsakingo už padarytą žalą juridinio ar fizinio asmens – nelaimingo atsitikimo kaltininko.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1403](#), 1999 11 11, Žin., 1999, Nr. 102-2918 (1999 12 01)

5 straipsnis. Teisė į žalos atlyginimą

Teisę į žalos atlyginimą turi nukentėjusieji, kurių sveikata dėl nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga buvo sužalota šio įstatymo 4 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis.

6 straipsnis. Žalos atlyginimas

1. Juridiniai ir fiziniai asmenys, atsakingi už žalos atlyginimą dėl nukentėjusiojo sveikatos sužalojimo darbe, susirgimo profesine liga ar jo mirties, privalo atlyginti su darbo užmokesčio ar jo dalies netekimu susijusią žalą, apskaičiuotą šio įstatymo nustatyta tvarka, taip pat atlyginti nukentėjusiajam kitus nuostolius (papildomas išlaidas), turėtus dėl sveikatos sužalojimo ar susirgimo profesine liga (pagerintas maitinimas, protezavimas, slauga, gydymo išlaidos ir kt.).

2. Šiame straipsnyje nurodytas žalos atlyginimas mokamas nepaisant nukentėjusiojo gaunamų kitų pajamų.

7 straipsnis. Žalos atlyginimas maitintojo netekimo atveju

1. Jeigu nukentėjusysis dėl nelaimingo atsitikimo darbe miršta, teisę į žalos atlyginimą turi nedarbingi asmenys, kurie buvo mirusiojo išlaikomi arba jo mirties dieną turėjo teisę gauti iš jo išlaikymą, taip pat mirusiojo vaikas (vaikai), gimęs (gimę) po jo mirties. Žala atlyginama:

1) nepilnamečiams - iki jiems sukanka 18 metų, o jeigu jie mokosi nustatyta tvarka įregistruotų aukštųjų, aukštesniųjų, profesinių, vidurinių mokyklų dieniniuose skyriuose, - iki jiems sukanka 24 metai;

2) asmenims, sulaukusiems senatvės pensijos amžiaus, - iki gyvos galvos;

3) invalidams - invalidumo laiku;

4) mirusiojo sutuoktiniui ar tėvui (motinai), įtėviui, nepaisant amžiaus ir darbingumo, jeigu jis nedirba ir prižiūri mirusiojo vaikus, vaikaičius, įvaikius, brolius ar seseris, - iki šiems sukanka 8 metai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems asmenims žalos atlyginimas, kuris lygus periodinei netekto darbingumo kompensacijai (šio įstatymo 13 straipsnis), padalintai iš vienetu padidinto šio straipsnio 1 dalyje nustatytų asmenų skaičiaus, mokamas kas mėnesį.

3. Šiame straipsnyje nurodyta žala atlyginama nepaisant žalos atlyginimo gavėjų gaunamų kitų pajamų.

8 straipsnis. Pašalpa žuvus dėl nelaimingo atsitikimo darbe

1. Įmonė, kurioje dėl saugos darbe norminių aktų pažeidimo įvyko mirtinas nelaimingas atsitikimas, mirusiojo šeimai išmoka Lietuvos Respublikos žmonių saugos darbe įstatyme nustatyto dydžio vienkartinę pašalpą. Ši pašalpa lygiomis dalimis išmokama kiekvienam mirusiojo šeimos nariui.

2. Mirusiojo šeimos nariais laikomi sutuoktinis (sutuoktinė), vaikai (įvaikiai), tėvai (įtėviai), mirusiojo vaikas (vaikai), gimęs (gimę) po jo mirties.

3. Pašalpos mokėjimo tvarką nustato Pašalpos, darbuotojui žuvus dėl nelaimingo atsitikimo darbe, skyrimo nuostatai, kuriuos tvirtina Vyriausybė.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1403](#), 1999 11 11, Žin., 1999, Nr. 102-2918 (1999 12 01)

9 straipsnis. Nelaimingo atsitikimo darbe, susirgimo profesine liga ar mirties priežasties įrodymas

Pagrindiniu nelaimingo atsitikimo darbe, susirgimo profesine liga ar mirties dėl nelaimingo atsitikimo darbe priežasties įrodymu gali būti:

1) nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga tyrimo aktai;

2) teismo nuosprendžiai, sprendimai;

3) darbo aplinkos kenksmingų veiksnių nustatymo ir darbo sąlygų higieninio įvertinimo dokumentai;

4) kiti dokumentai, kuriuose yra žinių apie nelaimingą atsitikimą darbe, susirgimą profesine liga arba apie mirties dėl nelaimingo atsitikimo darbe priežastį.

10 straipsnis. Žalos atlyginimas atsižvelgiant į nukentėjusiojo kaltę

1. Jeigu paties nukentėjusiojo didelis neatsargumas padėjo žalai atsirasti arba jai padidėti, atsižvelgiant į nukentėjusiojo kaltės laipsnį, žalos atlyginimas turi būti sumažinamas arba reikalavimas atlyginti žalą turi būti atmetamas, jei Lietuvos Respublikos įstatymai nenumato kitaip.

2. Žala visais atvejais neatlyginama, jeigu:

1) nelaimingo atsitikimo priežastis yra su technologiniu procesu nesusijęs apsvaigimas nuo alkoholio, narkotinių ar toksinių priemonių;

2) ji atsirado nukentėjusiajam darant tyčinį baudžiamąjį nusikaltimą;

3) ji atsirado nukentėjusiajam dirbant darbą savavališkai be darbdavio, ūkininko leidimo (sutikimo) arba atliekant darbą ne darbdavio, ūkininko naudai;

4) nukentėjusysis sąmoningai siekė, kad įvyktų nelaimingas atsitikimas.

TREČIASIS SKIRSNIS ŽALOS ATLYGINIMO IR JO DYDŽIO NUSTATYMAS BEI MOKĖJIMO TVARKA

11 straipsnis. Vidutinis darbo užmokestis

1. Nukentėjusiojo vidutinis darbo užmokestis apskaičiuojamas laikantis Vyriausybės patvirtintos Darbuotojo vidutinio darbo užmokesčio apskaičiavimo tvarkos pagal darbo užmokestį, gautą iki nelaimingo atsitikimo darbe arba susirgimo profesine liga nustatymo.

2. Profesinės ligos atveju nukentėjusiojo pageidavimu vidutinis darbo užmokestis apskaičiuojamas pagal nukentėjusiojo pasirinktų paeiliui einančių 6 mėnesių iš 24 mėnesių, einančių iki susirgimo profesine liga nustatymo, laikotarpio darbo užmokestį, laikantis Vyriausybės patvirtintos Darbuotojo vidutinio darbo užmokesčio apskaičiavimo tvarkos.

3. Tuo atveju, kai nustatoma, kad susirgimą profesine liga sukėlė darbas darbovietėje, kurioje nukentėjusysis dirbo iki jo atleidimo iš šios darbovietės ar perkėlimo į kitą mažiau apmokamą darbą toje pačioje darbovietėje, vidutinis darbo užmokestis nukentėjusiojo pageidavimu apskaičiuojamas pagal toje darbovietėje, kurioje darbas sukėlė profesinę ligą, gautą darbo užmokestį iš nukentėjusiojo pasirinktų paeiliui einančių 6 mėnesių per 24 mėnesių laikotarpį iki jo perkėlimo į kitą mažiau apmokamą darbą ar atleidimo iš tos darbovietės dienos, laikantis Vyriausybės patvirtintos Darbuotojo vidutinio darbo užmokesčio apskaičiavimo tvarkos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1403](#), 1999 11 11, *Žin.*, 1999, Nr. 102-2918 (1999 12 01)

12 straipsnis. Vienkartinė netekto darbingumo kompensacija

1. Jeigu nukentėjusysis neteko iki 20 procentų (imtinai) darbingumo, jam išmokama 10 procentų jo 24 mėnesių kompensuojamojo uždarbio dydžio vienkartinė kompensacija; jei nukentėjusysis neteko daugiau negu 20, bet mažiau negu 30 procentų darbingumo, jam išmokama 20 procentų jo 24 mėnesių kompensuojamojo uždarbio dydžio vienkartinė kompensacija.

2. Kompensuojamasis uždarbis apskaičiuojamas dauginant jų kompensavimo koeficientą (k) (šio įstatymo 2 straipsnio 11 dalis) iš draudžiamųjų pajamų (D) (šio įstatymo 2 straipsnio 10 dalis), t. y. pagal formulę $k \times D$.

3. Jeigu nukentėjusiajam nustatytas pastovus nedarbingumas, išmokama trigubai didesnė vienkartinė kompensacija, negu nurodyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

4. Vienkartinė kompensacija gali būti mokama lygiomis dalimis, bet ne ilgiau kaip per metus. Nuo neišmokėtos per kompensacijos mokėjimo dalimis laikotarpį sumos skaičiuojami ir išmokami delspinigiai Lietuvos Respublikos delspinigių nustatymo už išmokų, susijusių su darbo santykiais, pavėluotą mokėjimą įstatymo nustatyta tvarka ir dydžiais.

5. Šiame straipsnyje nurodyta vienkartinė kompensacija mokama nepaisant nukentėjusiojo gaunamų kitų pajamų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1403](#), 1999 11 11, *Žin.*, 1999, Nr. 102-2918 (1999 12 01)

Nr. [IX-1121](#), 2002-10-08, *Žin.*, 2002, Nr. 102-4546 (2002-10-25)

13 straipsnis. Periodinė netekto darbingumo kompensacija

1. Jeigu nustatoma, kad nukentėjusysis neteko 30 ir daugiau procentų darbingumo, jam mokama periodinė netekto darbingumo kompensacija.

2. Periodinė netekto darbingumo kompensacija nukentėjusiajam mokama kas mėnesį žalos atlyginimo mokėtojo nustatytomis dienomis, tačiau ne vėliau kaip mėnesio paskutinę darbo dieną, ir apskaičiuojama kaip darbingumo netekimo koeficiento (d) (šio įstatymo 2 straipsnio 9 dalis), kompensavimo koeficiento (k) (šio įstatymo 2 straipsnio 11 dalis) ir mokėjimo mėnesį galiojančių draudžiamųjų pajamų (D) (šio įstatymo 2 straipsnio 10 dalis) sandaugos pusė, t. y. pagal formulę $0.5 \times d \times k \times D$.

3. Laiku neišmokėjus šios kompensacijos, skaičiuojami ir mokami delspinigiai Lietuvos Respublikos delspinigių nustatymo už išmokų, susijusių su darbo santykiais, pavėluotą mokėjimą įstatymo nustatyta tvarka ir dydžiais.

4. Šiame straipsnyje nurodyta netekto darbingumo kompensacija nukentėjusiajam mokama nepaisant jo gaunamų kitų pajamų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1403](#), 1999 11 11, *Žin.*, 1999, Nr. 102-2918 (1999 12 01)

14 straipsnis. Žalos atlyginimas pasikeitus nedarbingumui

1. Jeigu nukentėjusiajam, turėjusiam teisę gauti vienkartinę netekto darbingumo kompensaciją, VMSEK naujai nustato, kad jis neteko 30 ir daugiau procentų darbingumo, periodinė netekto darbingumo kompensacija mokama šio įstatymo 13 straipsnyje nustatyta tvarka nuo netekto darbingumo pasikeitimo dienos, o vienkartinės netekto darbingumo kompensacijos (šio įstatymo 12 straipsnis) mokėjimas nutraukiamas, išskyrus šios kompensacijos įsiskolinimą, kuris susidarė dėl jos neišmokėjimo laiku.

2. Jeigu nukentėjusiajam, turėjusiam teisę gauti periodinę netekto darbingumo kompensaciją (šio įstatymo 13 straipsnis), VMSEK naujai nustato, kad jis neteko mažiau negu 30 procentų darbingumo ir atitinka šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalyje nustatytus dydžius, jam išmokama šio įstatymo 12 straipsnyje nustatyta vienkartinė netekto darbingumo kompensacija, o periodinės netekto darbingumo kompensacijos mokėjimas nutraukiamas.

3. Jeigu nukentėjusiajam, gaunančiam periodinę netekto darbingumo kompensaciją, netektas darbingumas sumažėja iki šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalyje nustatytų dydžių, vienkartinė netekto darbingumo kompensacija už tą patį nelaimingą atsitikimą darbe ar susirgimą profesine liga gali būti išmokama tik vieną kartą.

15 straipsnis. Periodinės netekto darbingumo kompensacijos mokėjimo trukmė

Periodinė netekto darbingumo kompensacija mokama iki VMSEK nustatyto darbingumo netekimo termino pabaigos.

16 straipsnis. Žalos atlyginimo dydžio pakeitimas žalos atlyginimo mokėtojo reikalavimu

Žalos atlyginimo mokėtojas turi teisę atitinkamai sumažinti nukentėjusiajam žalos atlyginimą dėl nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga, jeigu VMSEK naujai nustato, kad nukentėjusiojo netektas darbingumas sumažėjo. Jeigu žalos atlyginimas buvo nustatytas teismo sprendimu, jis šiame straipsnyje nustatytu atveju gali būti atitinkamai sumažintas tik teismine tvarka.

17 straipsnis. Žalos atlyginimo dydžio pakeitimas nukentėjusiojo reikalavimu, jei pasikeičia nedarbingumas

Iš dalies netekęs darbingumo dėl nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga asmuo turi teisę bet kada reikalauti, kad žalos atlyginimo mokėtojas atitinkamai padidintų žalos atlyginimą, jeigu VMSEK naujai nustato, kad jo netektas darbingumas padidėjo.

18 straipsnis. Žalos atlyginimo mokėjimas reorganizuojamam ar likviduojamam įmonei

1. Jeigu įmonė, įpareigota atlyginti nukentėjusiajam žalą dėl nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga arba kai dėl nelaimingo atsitikimo darbe asmuo miršta, reorganizuojama, reikalavimai atlyginti žalą pereina tos įmonės teisių perėmėjui.

2. Jeigu įmonė, kuri turėjo mokėti nukentėjusiajam šiame įstatyme nustatytą žalos atlyginimą, likviduojama dėl bankroto, žalos atlyginimas mokamas Įmonių bankroto įstatyme nustatyta tvarka. Jeigu įmonė likviduojama ne Įmonių bankroto įstatymo nustatyta tvarka, ji nukentėjusiojo pageidavimu sumoka visą žalą atlyginimą iš karto arba ji kapitalizuoja Civilinio kodekso 508 straipsnyje nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1403](#), 1999 11 11, Žin., 1999, Nr. 102-2918 (1999 12 01)

18⁽¹⁾ straipsnis. Žalos atlyginimo mokėjimo prievolės perėjimas valstybei

1. Šiame įstatyme nurodyta žalos atlyginimo mokėjimo prievolė pereina valstybei šiais atvejais:

1) kai įmonei iškelta bankroto byla, kai įmonė likviduojama dėl bankroto, taip pat kai įmonė neveikia ir jai netaikoma bankroto procedūra bei dėl lėšų ir turto stokos įmonėje pagal teismo antstolių kontoros dokumentus nėra galimybės išieškoti nukentėjusiems teismo priteistą žalą atlyginimą;

2) kai įmonė yra likviduota ir (ar) išregistruota, kai nėra jos teisių ir pareigų perėmėjo, tačiau žalos atlyginimas nebuvo nei išmokėtas, nei kapitalizuotas, nei perduota ši prievolė aukštesniajai organizacijai;

3) kai nukentėjusieji susirgo profesine liga arba buvo sužaloti dėl nelaimingo atsitikimo darbe, dirbdami buvusiose valstybinėse įmonėse iki jų privatizavimo (valstybinių ir valstybinių akcinių įmonių, reorganizuotų į akcines bendroves ar uždariusias akcines bendroves, įregistravimo įmonių rejestre datos). Nustačius profesinę ligą po įmonės privatizavimo, nukentėjusiems, dirbantiems toje pačioje ar kitoje įmonėje, kurioje darbo aplinka dėl jos kenksmingo veiksnio (veiksnių) poveikio taip pat turėjo įtaką darbuotojo sveikatos sutrikimui, valstybė atlygina tą darbingumo netekimo dalį, kurios nukentėjusysis neteko dirbdamas buvusioje valstybinėje įmonėje iki jos privatizavimo, atsižvelgiant į darbo sąlygas ir toje įmonėje dirbtą laiką. Kitą darbingumo netekimo dalį atlygina įmonė, kurioje darbas po įmonės privatizavimo turėjo įtaką susirgimui profesine liga. Darbingumo netekimo dalį, kurios nukentėjusysis neteko dirbdamas buvusioje valstybinėje įmonėje iki jos privatizavimo, nustato

VMSEK. Kilus ginčui, darbingumo netekimo ir žalos atlyginimo dalis kiekvienu atveju nustato teismas.

[1 dalies 3 punkto redakcija nuo 2003 m. sausio 1 d.:

3) kai nukentėjusieji susirgo profesine liga arba buvo sužaloti dėl nelaimingo atsitikimo darbe, dirbdami buvusiose valstybinėse įmonėse ir buvusiose žemės ūkio įmonėse (kolūkiuose, valstybiniuose ūkiuose) iki jų privatizavimo (valstybinių, valstybinių akcinių įmonių ir buvusių žemės ūkio įmonių, reorganizuotų į akcines bendroves, uždariusias akcines bendroves ar žemės ūkio bendroves, įregistravimo įmonių registre datos). Nustačius profesinę ligą po įmonės privatizavimo, nukentėjusiesiems, dirbantiems toje pačioje ar kitoje įmonėje, kurioje darbo aplinka dėl jos kenksmingo veiksnio (veiksnių) poveikio taip pat turėjo įtakos darbuotojo sveikatos sutrikimui, valstybė atlygina tą darbingumo netekimo dalį, kurios nukentėjusysis neteko dirbdamas buvusioje valstybinėje įmonėje iki jos privatizavimo, atsižvelgdama į darbo sąlygas ir toje įmonėje dirbtą laiką. Kitą darbingumo netekimo dalį atlygina įmonė, kurioje darbas po įmonės privatizavimo turėjo įtakos susirgimui profesine liga. Darbingumo netekimo dalį, kurios nukentėjusysis neteko dirbdamas buvusioje valstybinėje įmonėje iki jos privatizavimo, nustato VMSEK. Kilus ginčui, darbingumo netekimo ir žalos atlyginimo dalis kiekvienu atveju nustato teismas.]

2. Šiame straipsnyje nurodytą žalos atlyginimo mokėjimo prievolės perėjimo valstybei tvarką nustato Vyriausybė. Valstybė, atlyginusi žalą šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytais atvejais, turi atgręžtinio reikalavimo teisę į žalos atlyginimo mokėtoją.

Istatymas papildytas straipsniu:

Nr. [VIII-1403](#), 1999 11 11, Žin., 1999, Nr. 102-2918 (1999 12 01)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-336](#), 2001 05 22, Žin., 2001, Nr. 48-1660 (2001 06 06)

Nr. [IX-1121](#), 2002-10-08, Žin., 2002, Nr. 102-4546 (2002-10-25)

19 straipsnis. Laidojimo išlaidų atlyginimas

Jeigu dėl nelaimingo atsitikimo darbe nukentėjusysis miršta, įmonė, ūkininkas, atsakingi už su nukentėjusiojo mirtimi susijusią žalą, jo laidojimo išlaidas atlygina mirusiojo šeimos nariams arba kitiems jį laidojusiems asmenims tiek, kiek jos viršija laidojimo pašalpas, gautas pagal kitus teisės aktus, tačiau ne daugiau kaip dvigubas Statistikos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbtas respublikos ūkio vidutinis darbo užmokestis.

KETVIRTASIS SKIRSNIS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis. Žalos atlyginimo mokėjimas ir jo kontrolė

1. Šiame įstatyme nustatytą žalos atlyginimą apskaičiuoja ir moka darbdaviai, įmonės, įstaigos, organizacijos, ūkininkai, atsakingi už žalos atlyginimo mokėjimą.

2. Žalos atlyginimas jo gavėjams pristatomas, persiunčiamas ar pervedamas į jų sąskaitą bet kuriame Lietuvos Respublikos banke įmonės, ūkininko, privalančių mokėti šias išmokas, lėšomis.

3. Kai žalos atlyginimą moka darbdaviai, įmonės, įstaigos, organizacijos, ūkininkai, žalos atlyginimo apskaičiavimą ir mokėjimą kontroliuoja Valstybinė darbo inspekcija. Kai žalos atlyginimo mokėjimo prievolę vykdo Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos teritoriniai skyriai, žalos atlyginimo apskaičiavimo ir mokėjimo kontrolę vykdo Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1403](#), 1999 11 11, Žin., 1999, Nr. 102-2918 (1999 12 01)

Nr. [IX-1121](#), 2002-10-08, Žin., 2002, Nr. 102-4546 (2002-10-25)

21 straipsnis. Kreipimosi dėl žalos atlyginimo tvarka

1. Dėl žalos atlyginimo nukentėjusieji kreipiasi į įmonę, įstaigą, organizaciją ar ūkininką su pareiškimu pridėdami turimus dokumentus, būtinus žalos atlyginimui apskaičiuoti. Jeigu nukentėjusysis visų reikiamų dokumentų neturi, juos išreikalauja įmonė, įstaiga, organizacija ar ūkininkas. Pareiškimas dėl žalos atlyginimo turi būti išnagrinėtas ne vėliau kaip per 10 kalendorinių dienų nuo gavimo dienos ir ne vėliau kaip per 5 kalendorines dienas nuo jo išnagrinėjimo apie rezultatus turi būti pranešta nukentėjusiajam.

2. Nukentėjusieji, kuriems iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos žalos atlyginimas nebuvo apskaičiuotas arba kurie dėl žalos atlyginimo nesikreipė, pareiškimus pateikia ir šie turi būti išnagrinėti šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

3. Nukentėjusysis, laiku negavęs atsakymo ar nesutikdamas su pareiškimo nagrinėjimo rezultatais, gali kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka.

22 straipsnis. Žalos atlyginimo mokėjimo terminai

1. Žalos atlyginimas nukentėjusiajam mokamas nuo nelaimingo atsitikimo darbe dienos ar susirgimo profesine liga nustatymo dienos, o jeigu tai paaiškėja vėliau - nuo paaiškėjimo dienos.

2. Jeigu nukentėjusysis dėl žalos atlyginimo kreipėsi praėjus trejiems metams nuo teisės į žalos atlyginimą atsiradimo dienos, žalos atlyginimas mokamas nuo kreipimosi dienos.

23 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas įsigalioja nuo 1997 m. rugsėjo 1 d.

2. Pagal šį įstatymą žala atlyginama ir tiems asmenims, kurių sveikata dėl nelaimingo atsitikimo darbe buvo sužalota, kurie dėl šios priežasties neteko maitintojo (šio įstatymo 7 straipsnis) ar susirgo profesine liga iki šio įstatymo įsigaliojimo.

3. Šio įstatymo 8 straipsnio nuostatos įgyvendinamos pagal 1997 m. liepos 1 d. priimtą Žmonių saugos darbe įstatymo 79 straipsnio pakeitimo įstatymą.

4. Asmenims, kurių teisė į žalos atlyginimą atsirado iki šio įstatymo įsigaliojimo, žalos atlyginimo mokėjimas anksčiau galiojusia tvarka nutraukiamas nuo 1997 m. rugsėjo 1 d. Asmenims pagal šį įstatymą priklausančios vienkartinės netekto darbingumo kompensacijos turi būti apskaičiuotos pagal 1997 m. rugsėjo 1 d. galiojančias draudžiamąsias pajamas ir išmokamos šio įstatymo nustatyta tvarka. Asmenims pagal šį įstatymą priklausančios vienkartinės netekto darbingumo kompensacijos turi būti pradėtos mokėti nuo 1997 m. rugsėjo 1 d. šio įstatymo nustatyta tvarka.

5. Jeigu asmenims, pagal šį įstatymą turintiems teisę gauti netekto darbingumo periodinę kompensaciją, ji būtų mažesnė negu iki šio įstatymo įsigaliojimo mokėtas žalos atlyginimas, mokama 1997 metų rugpjūčio mėnesį išmokėto žalos atlyginimo dydžio periodinė kompensacija. Ši išmoka nedidinama, jei pasikeičia vidutinės mėnesinės draudžiamosios pajamos ar kitais atvejais tol, kol pagal šį įstatymą mokėtina periodinė netekto darbingumo kompensacija ims viršyti 1997 metų rugpjūčio mėnesį mokėtą žalos atlyginimą.

6. Vyriausybė iki 1997 m. rugsėjo 1 d.:

1) pakeičia ir papildo Pašalpos, darbuotojui žuvus dėl nelaimingo atsitikimo darbe, skyrimo nuostatus, patvirtintus Vyriausybės 1994 m. gruodžio 27 d. nutarimu Nr.1325 (Žin., 1995, Nr.1-12);

2) patvirtina Žalos atlyginimo nukentėjusiesiems dėl sveikatos sužalojimo darbe ar susirgimo profesine liga, kai ši prievolė pereina valstybei, tvarką.

7. Šis įstatymas taikomas žalai atlyginti:

1) dėl nelaimingų atsitikimų darbe, įvykusių iki 1999 m. gruodžio 31 d. įskaitytinai, ir susirgimų profesine liga, kurie nustatyta tvarka buvo pripažinti profesinėmis ligomis iki 1999 m. gruodžio 31 d. įskaitytinai;

2) dėl susirgimų profesine liga, nustatyta tvarka pripažintų profesinėmis ligomis nuo 2000 m. sausio 1 d. iki 2001 m. liepos 1 d. tiems nukentėjusiesiems, kurie nebuvo apdrausti pagal Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymo nuostatas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1121](#), 2002-10-08, Žin., 2002, Nr. 102-4546 (2002-10-25)

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1403](#), 1999 11 11, Žin., 1999, Nr. 102-2918 (1999 12 01)

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽALOS ATLYGINIMO DĖL NELAIMINGŲ ATSITIKIMŲ DARBE AR SUSIRGIMŲ PROFESINE LIGA LAIKINOJO ĮSTATYMO 2, 4, 8, 11, 12, 13, 18, 20 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO 18(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

Asmenims, kurių teisė į žalos atlyginimą atsirado iki šio įstatymo įsigaliojimo, šio įstatymo nustatyta tvarka, bet ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo, pateikusiems prašymą žalos atlyginimo mokėtojui, perskaičiuotas didesnis žalos atlyginimas pradedamas mokėti už laikotarpį nuo 1999 m. gruodžio 1 d. Jeigu perskaičiavus žalos atlyginimą susidaro didesnė suma, ji išmokama:

- 1) gaunantiems periodinę netekto darbingumo kompensaciją - ne vėliau kaip iki 2000 m. birželio 31 d.;
- 2) gavusiems ar gaunantiems vienkartinę netekto darbingumo kompensaciją - ne vėliau kaip iki 2000 m. rugsėjo 30 d.

Jeigu perskaičiuotas pagal šį įstatymą žalos atlyginimo dydis yra mažesnis negu buvo iki 1999 m. gruodžio 1 d., mokamas buvusio iki šio įstatymo įsigaliojimo dydžio žalos atlyginimas.

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-336](#), 2001 05 22, Žin., 2001, Nr. 48-1660 (2001 06 06)

ŽALOS ATLYGINIMO DĖL NELAIMINGŲ ATSITIKIMŲ DARBE AR SUSIRGIMŲ PROFESINE LIGA LAIKINOJO ĮSTATYMO 18(1) STRAIPSNIO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1121](#), 2002-10-08, Žin., 2002, Nr. 102-4546 (2002-10-25)

ŽALOS ATLYGINIMO DĖL NELAIMINGŲ ATSITIKIMŲ DARBE AR SUSIRGIMŲ PROFESINE LIGA LAIKINOJO ĮSTATYMO 2, 12, 18(1), 20, 23 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio Įstatymo 3 straipsnis įsigalioja nuo 2003 m. sausio 1 d.

*** Pabaiga ***

Redagavo: Aušrinė Trapinskienė (2002-10-29)

autrap@lrs.lt